

" Există un subiect care pentru mine a devenit o adevărată obsesie.

□□□□□□□□□□□□ □ □ □ □ □ □ □□ □□□□

Sunt om de afaceri. În opinia mea afacerile se fac pe două planuri: unul este cel al afacerilor propriu – zise: produci, vinzi, transporti, asiguri servicii etc. Al doilea plan, mai puțin vizibil și mai greu accesibil, este cel al construirii unui mediu de afaceri care să fie prietenos și funcțional.

În prima parte a carierei mele m-am ocupat, firește, de primul plan. În timp am conștientizat că cineva dintre noi, oamenii de afaceri, trebuie să își asume responsabilitatea de a se implica în îmbunătățirea mediului de business, în asigurarea stabilității și predictibilității acestuia. Acela a fost momentul în care am acceptat oferta de a intra în politică.

În cei câțiva ani în care am fost membru al Senatului și al Guvernului am încercat să ating obiectivele pe care le cunoșteam din practică și pe care le convenisem cu reprezentanții marcanți ai vieții de afaceri din România. Am lucrat la Legea Patronatelor pentru a coagula

organizațiile investitorilor, la proiectul Legii Holdingului, la modificarea Legii Societăților Comerciale, la introducerea guvernantei corporatiste și la alte câteva proiecte majore.

Am avut prilejul de a lucra atât cu patronatele române cât și cu organizații ale investitorilor străini, cum ar fi Am Cham ori Consiliul Investitorilor Străini. Am constatat că, pe de o parte, organizațiile noastre patronale erau mult prea numeroase și prea divizate. Pe de altă parte organizațiile investitorilor străini vorbeau toate prin aceleași canale și apărau aceleași poziții – bravo lor ! Am încercat să îi conving pe „ai noștri” că problema nu este, spre exemplu, „cine merge la conferințe internaționale”, ci aceea de a ști „ce facem în continuare pentru a fi mai competitivi”. Nu am reușit. Partidul din care făceam parte era mic, așa că, la un moment dat, am ieșit de la guvernare și m-am retras din viața publică cu gustul amar al lucrului neterminat. Azi sunt și mai multe organizații patronale, cu și mai mulți președinți care vor să meargă, toți, dacă s-ar putea, la conferințe la Geneva sau la Bruxelles.

Un lucru rămâne totuși straniu: în timp ce capitalul extern din România este sprijinit în diferite moduri, cel autohton are parte, surprinzător, de un cu totul alt tratament: împotriva investitorilor români importanți s-a dezlănțuit o adevărată mașinărie de creat dosare penale. Aproape că nu există vreun investitor român semnificativ care să nu fi fost chemat în fața organelor de cercetare penală sau a instanțelor de judecată.

Care sunt consecințele ? Experiența de la Holdingul ANA este relevantă: în cei 7 ani de când încerc să demonstrez în instanță că acuzațiile care îmi sunt aduse sunt neîntemeiate, societățile din Holdingul ANA au pierdut cam 100.000.000 euro anual din cifra de afaceri, adică vreo 700.000.000 euro în total. La aceste sume noi am fi plătit circa 350.000.000 euro taxe și impozite la bugetele statului. Nu a mai fost cazul – reducându-se volumul afacerilor s-a redus corespunzător și cuantumul taxelor și impozitelor plătite. Statul a pierdut sumele cu pricina. Noi am pierdut totodată vreo 2.000 de locuri de muncă. Acum de soarta lor se ocupă, probabil, tot statul. Și alți oameni de afaceri români trec prin aceeași experiență. Așa că stau și mă întreb: cine are de profitat din distrugerea capitalului autohton ? Statul ? Nu cred. Angajații ? Nici atât. Investitorii ? Să fim serioși ! Atunci cine ? Mister !

Nu cred în teorii conspiraționiste. Nu cred că cineva urmărește moartea capitalului autohton. Cred însă că problemele noastre ori nu sunt cunoscute, ori sunt neglijate. Ca atare cred că este necesară crearea unei organizații care să prezinte autorităților publice atât greutățile cu care ne confruntăm cât și necesitățile mediului de afaceri.

În această conjunctură salut înființarea, mâine, 17 aprilie 2013, a Asociației Investitorilor Români, structură care, sperăm noi, va fi o apărătoare a intereselor legitime ale ROMÂNILOR CARE INVESTESC ÎN ROMÂNIA. Voi deveni membru al acestei organizații neguvernamentale

și voi sprijini mediul de afaceri de pe pozițiile acesteia. Poate astfel vom reuși să „trecem” proiectul de lege a holdingurilor și alte acte normative care pot pune în mișcare economia română.

În fine, cred că ACUM întrebarea fundamentală nu este „Ce e de făcut CU România” ci „Ce e de făcut ÎN România”. Înființarea Asociației Investitorilor Români poate fi un prim răspuns. Să-l salutăm ! "

** sursa : George Copos blog